

Miško pakrašty, paėjus du žingsnius tiesiai, tada pasukus kairėn ir du sykius dešinėn, gyvena mažasis trolis Piktulis. Jo namuke aukštai medyje yra krosnis ir lova su puria antklodėle. Lauke – tualetu būdelė su širdute duryse. O hamakas traukia pasisūpuoti kiekvieną. Namuke yra visko, ko tik širdis geidžia. Beveik visko...

- Padirbdinsiu plaukymo baseiną! – sušunka Piktulis. – Apskritą, spalvotą, su čiuožyne ir šuolių bokšteliu.
- Apie tokį jau seniai svajojau! – nudžiunga pelytė.
- Kaip smagu! Valio! – krykštuoja kiti.

Visi nori padėti
Piktuliui.

Bet nėra taip paprasta!

- Šitaip nieko nebus, – pareiškia pro šalį namo traukiantis bebras.
- Iš kur tu žinai? – suniurna Piktulis.
- Pats stačiau baseiną, – atsako bebras. – Ir šuolių bokštelį, aukščio sulig namu.
- O čiuožynė tokia vingiuota, kad net pilvą kutena ja leidžiantis. Ir dar yra mašina bangoms kelti. Jei norit, užsukit pasižiūrėt.

- O taip!
- Draugai sužavėti.
- Bet ne Piktulis.
- O kaipgi mano baseinas? – teiraujasi jis.
- Ežys numoja letenėle.
- Tavąjį vėliau baigsim statyt.
- Kai pasižiūrėsime tą kitą, – priduria kiškis.
- Kai žinosim, kaip reikia statyti, – atitaria pelytė.
- Ką?! Kaip reikia statyti? Gal Piktulis ne taip išgirdo?
- Visi žino, kad bebrai – geri statybininkai, – aiškina paukštis.
- Man dar neteko to girdėti, – tarsteli Piktulis.
- Ir pajunta, kaip jo viduje tylutėliai sugrumena.
- Bet štai bebras jau ragina:
- Tai ko delsiam?